

1206

**ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NK.4.4131/58/2011[SA]
WOJEWODY ZACHODNIOPOMORSKIEGO**

z dnia 31 marca 2011 r.

**stwierdzające nieważność w części uchwały V/32/2011 Rady Miejskiej w Dębnie
z dnia 24 lutego 2011 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego w rejonie ul. Siewnej - ogrody działkowe, miasta Dębno.**

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591; zm.: z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806; z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568; z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203 i Nr 167, poz. 1759; z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457; z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 175, poz. 1457, Nr 181, poz. 1337; z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218; z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458; z 2009 r. Nr 52, poz. 420, Nr 157, poz. 1241 z 2010 r. Nr 28, poz. 142, Nr 28, poz. 146, Nr 40, poz. 230, Nr 106, poz. 675) stwierdzam nieważność:

- § 7 ust. 8 pkt 5 w zakresie wyrazów „zasady zagospodarowania w granicach korytarzy technicznych muszą być ustalone z zarządcą sieci”,
- § 7 ust. 8 pkt 6 w zakresie wyrazów „po uzgodnieniu z zarządcą sieci”,
- § 16 ust. 6,
- § 17 ust. 6,
- § 18 ust. 7,
- § 19 ust. 8

uchwały Nr V/32/2011 Rady Miejskiej w Dębnie z dnia 24 lutego 2011 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ul. Siewnej - ogrody działkowe, miasta Dębno.

Uzasadnienie

W dniu 24 lutego 2011 r. Rada Miejska w Dębnie podjęła uchwałę Nr V/32/2011 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ul. Siewnej - ogrody działkowe, miasta Dębno.

Materialnoprawną podstawę podjęcia przedmiotowej uchwały stanowi art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.), zgodnie z którym *plan miejscowy uchwala rada gminy, po stwierdzeniu jego zgodności z ustaleniami studium, rozstrzygając jednocześnie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu oraz sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych. Część tekstowa planu stanowi treść uchwały, część graficzna oraz wymagane rozstrzygnięcia stanowią załączniki do uchwały.*

Na podstawie powołanego przepisu Rada Miejska w Dębnie posiadała kompetencję do podjęcia przedmiotowej uchwały, jednakże w toku badania jej legalności organ nadzoru stwierdził, że postanowienia § 7 ust. 8 pkt 5 i pkt 6, § 16 ust. 6, § 17 ust. 6, § 18 ust. 7 i § 19 ust. 8 w sposób istotny naruszają przepisy powszechnie obowiązującego prawa.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że zgodnie z przepisem art. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalanie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego należy do zadań własnych gminy. Powyższa regulacja stanowi więc wyraz samodzielności władztwa planistycznego gminy, a zatem statuuje, że to rada gminy jest organem ustawowo odpowiedzialnym za uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Wskazać przy tym jednak należy, iż rada gminy w zakresie posiadanej samodzielności planistycznej winna przestrzegać określonych w powyższej ustawie zasad planowania oraz określonej ustawą procedury planistycznej, mając na uwadze także i to, że zmiana planu miejscowego następuje w takim trybie, w jakim są one uchwalane. Zauważyć bowiem należy, iż ustalenia planu miejscowego, mimo, że odnoszą się do abstrakcyjnego adresata, regulują status prawny konkretnych nieruchomości położonych na obszarze planu. Skutki prawne uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego są znaczące zarówno dla gminy, jak i właścicieli nieruchomości i inwestorów. Podkreślić również należy normatywny charakter ustaleń zawartych w postanowieniach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zgodnie bowiem z przepisem art. 14 ust. 8 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym plan miejscowy jest aktem prawa miejscowego. Uchwała rady gminy

uchwalająca plan stanowi przepisy prawa miejscowego, o charakterze powszechnie obowiązującym (choć w wymiarze lokalnym). Z kolei, przepis art. 28 ust. 1 cyt. wyżej ustawy stanowi, że naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

W § 7 ust. 8 pkt 5 i pkt 6 kwestionowanej uchwały Rada Miejska w Dębnie zawarła ustalenia w zakresie zaopatrzenia w energię stanowiąc, że:

- *wyznacza się korytarze techniczne dla napowietrznych linii wysokiego i średniego napięcia; zasady zagospodarowania w granicach korytarzy muszą być ustalone z zarządcą sieci,*
- *dopuszcza się możliwość skablowania linii napowietrznych średniego napięcia, po uzgodnieniu z zarządcą sieci.*

W § 16 uchwały Nr V/32/2011 Rada wyznaczyła teren drogi głównej, oznaczony na rysunku planu symbolem KDG dla którego ustaliła *dopuszczenie lokalizacji obiektów infrastruktury technicznej po uzgodnieniu z zarządcą drogi* (§ 16 ust. 6). W tożsamy sposób Rada postanowiła o dopuszczeniu lokalizacji obiektów infrastruktury dla drogi publicznej zbiorczej oznaczonej na rysunku planu symbolem KDZ - § 17 ust. 6, dla drogi publicznej lokalnej oznaczonej na rysunku planu symbolem KDL - § 18 ust. 7 oraz dla dróg publicznych dojazdowych oznaczonych na rysunku planu symbolami KDD1, KDD2, KDD3, KDD4, KDD5, KDD6, KDD7, KDD8, KDD9, KDD10, KDD11, KDD12, KDD13, KDD14, KDD15, KDD16 i KDD17 - § 19 ust. 8.

Z brzmienia tych postanowień miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wynika, iż niejako to zarządcy sieci i zarządcy dróg przyznano kompetencję do decydowania o sposobie zagospodarowania poszczególnych terenów. Taki zapis narusza bez wątpienia ustawowo przyznane radzie gminy uprawnienie samodzielnego decydowania o sposobie zagospodarowania terenu, w ramach, którego ustala ona przeznaczenie i zasady zagospodarowania terenu położonego na obszarze danej gminy. To wyłącznie rada jest uprawniona do określenia zmiany ustalonej w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego zabudowy i zagospodarowania terenu we właściwym trybie, o którym mowa w art. 27 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i tegoż prawa nie może scedować na inny podmiot. Stwierdzenie powyższe wynika bowiem z faktu, iż kompetencja do stanowienia przepisów prawa miejscowego nie może być przez radę gminy przekazywana (delegowana) na rzecz innych podmiotów, albowiem brak ku temu stosownej podstawy prawnej. Tym bardziej nie można przekazywać uprawnień do decydowania o ostatecznym kształcie określonych zapisów planu adresatom norm prawnych zapisanych w planie, jak to ma miejsce w rozpatrywanej sprawie. Kwestionowane postanowienia planu przewidują, iż o ostatecznym kształcie zapisu planu, decydować może zarządca sieci czy zarządca drogi, który jest jednym z adresatów tego planu. Jest to nie do pogodzenia z zasadą wyłącznej kompetencji rady gminy w zakresie uchwalania planu zagospodarowania przestrzennego.

W tym miejscu podkreślić należy, że niedopuszczalne jest takie działanie rady, które prowadzi do zamieszczenia w treści planu miejscowego przepisów uzależniających podejmowanie czynności od przyszłych decyzji (wyrażenia zgody) przez inny organ lub podmiot w odniesieniu do obszaru objętego planem miejscowym. Zamieszczanie w treści planu norm odsyłających do odrębnych i nie przewidzianych przepisami prawa procedur i uzależniających realizację ustaleń planu od uzyskania dodatkowych wymogów w postaci opinii, czy uzgodnień jest nieprawidłowe z punktu widzenia obowiązujących przepisów prawa. Wykluczone jest zawieranie w przepisach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego norm otwartych, pozwalających jakimkolwiek podmiotom na indywidualne uzgadnianie odstępstw od planu bowiem powoduje to, że zamieszczone w planie normy prawa materialnego stają się niedookreślone (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 23 marca 2007 r., sygn. akt II SA/Kr 1148/06).

W niniejszej sprawie wskazać również należy, że w stanowieniu aktów prawa miejscowego organy samorządu terytorialnego związane są ramami stworzonymi przez ustawy. Akty te są bowiem aktami o charakterze podustawowym, a zatem są stanowione na podstawie upoważnień ustawowych, nie mogą zatem wykraczać poza unormowania zawarte w ustawach, czy też czynić wyjątków od ogólnie przyjętych w nich rozwiązań. Utrzymanie w mocy zapisu zawartego w akcie prawa miejscowego, a naruszającego postanowienia ustawowe jest niedopuszczalne.

Reasumując uznać należy, że Rada Miejska w Dębnie wprowadzając zapisy o wskazanej powyżej treści, naruszyła przepisy powszechnie obowiązującego prawa w stopniu istotnym, zatem stwierdzenie nieważności uchwały Nr V/32/2011 z dnia 24 lutego 2011 r. w sprawie *uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ul. Siewnej - ogrody działkowe, miasta Dębno* w zakresie wskazanym na wstępie, jest w pełni uzasadnione i konieczne.

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie. Skargę wnosi się do Sądu za pośrednictwem Wojewody Zachodniopomorskiego w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

w.z. WOJEWODY ZACHODNIOPOMORSKIEGO

Ryszard Mićko
WICEWOJEWODA